

“Etxebarriak” Euskeraz

«Bizkaiko lurak eder miñetan
altzoan dauka semea.
Egixerrek eta Kalamuk zaintzen
Etxebarria lorea».

EUSKAL KABIAK

Zure babespean jaio nintzan ta bizitz sormenaren sorra zurekin daukat, ene Etxebarria maitea.

Zure etxeak, banan-banan, ezagutu nituan, gaur be banan-banan, onartu ta goratzen ditut.

Etxebarriako bizi-leku guztiak euskaldun kabi ederrak dira.

ERRI-IZENA

Emen, lenengo agertzen dodana, au da: Zure egizko izena, lotsaz, artzen dot, Etxebarriar guztiak bezela.

Bizkaiko semien pekatua da, erri txikiago bat, non, dagon, agertzeko, alboan dagoan aundiago bat aitatu bearra.

Au penagarria dala deritxot.

Ta erri orren toki ta izena ez ezagutzea, euskal kulturaren oiñarri ederra, bikaiñena, non dagon, ez jakitea dala datorkit burura.

Etxebarriarren izkuntza, iñoiz, ez da izan edozelakoa.

ERRIKIDEAK

Nire jaioterriaren izen bikaiña «Etxebarriako Deun Ander» da, udaletzeko erritar silluez josita.

Etxebarriar errikideak, egiz eta zuzentasunez, au, bakarrik, onartzen dabe egin-bearrez ta euren eskubide osoaz.

Etxebarriarrak, zuena da erri orren izena zaindu ta berari eusteko ardurea.

OLERKIA TA BERTSOA

Ume ta gazte-aroko aldietan, basetxe, zelai ta mendi usain artean bizi izan giñan.

Kanpoaren maitasun artean.

Olerkia ta bertsoa ta baita giarrea erion nire sorterriko lekuak.

Etxebarriarrak, amaika bider, joan nintzan mendi gallurretara, gure erriaren edertasuna ikusi ta artzera.

Beti, asetu ezinik etxeratzen nintzan.

Kalamu zoragarritik euskal medietara begiratzen nebanean, Euskalerrri onek mozkortuta izten ninduan.

GUDA-ALDIAN

Gure bakezko baserri bizitzaren edertasuna gudaren otsak zauritu eban.

Kalamu, Mandiola, Amulategi ta abar, astu ezinak. Odolez gorrituak.

Baña gaur, maite dodan jaioterria, eder ikusten dot.

Gudaostean sortu zan giroa kristau laguntzaille buruari esker, ongarrria izan da.

Franzisko Etxebarria, abade jaunak egin outson ona Etxebarriari, nere ustez, agertzen da erriaren batasunean.

TOKIRIK EUSKALDUNENA

Erritarrak, emen, alto egingo dot.

Gaztetatik zuengan ikusi nai nebana, orain, ikusteko zoria izan dot.

Bizkaiak daben tokirik euskaldunenean, bizi izateko subertea dozue.

Mendi giartsuz inguratuta, urrezko txoko bat dirudi Etxebarriarren kabiak.

Etxebarria ez da toki laua, baño mendiak darioen esne ta eztiagaz, maitekor ta bizigarri biurtzen dira solo, zelai, erbera ta bizkarrak.

GURE ASABAK

Ez dakit nondik, ez dakit zelan, baiña ortxe, sortu ta eratu zan Etxebarriarren euskotar bizia.

Gure asabak izan ziran aldirik aldi Etxebarriako biziari bere gatza emon outsoenak.

Egiz eta pozez, esango neuke, erri ortan artu izan nebana bitxirik ederrenetariko bat, euskaldunen euzkera dala.

Etxebarriarren izkuntza, bizia, ederra, aberatsa ta ondo, josia da.

Eguzkiaren bizia lakoa da: beroa ta argitsua.

EUZKADIRI ZORRA

Nere erritarrak, Euzkadi guztiari zor bat dautsozuela deritxot; artu dozuen izkuntza eder ori, euskaldun guztien artean edatu. Emon da zabal zazu Euskalerrrian frutua.

Izkuntza ez da bizpairu, izkuntza ederezaleena, ez eta ere amets egin nai dabenena.

Erriaregandik artzen dau jaio-barriak itzaren edertasuna.

Erritar guztiak dira euzkera izkuntza jakintsuaren jabe. Mendiak lagunduta, erri-semeok, or, ondo, zaindu dozue, jakintsuentzat arrigarria dan euzkerea.

Izkuntzak agertzen dau argiz eusko semeen leñargia,
giza biotzeen kementasuna
adore itzez josia.

Kalamuaren aurrean dago euskal enda berezia,
zuk daroazu biotz barnean euzkerazko itz eztia.

SOLOZABAL'dar Paulin'ek